SØ- OG HANDELSRETTEN
KENDELSE

afsagt den 6. august 2025

Sag BS-5433/2025-SHR

Lulu's Fashion Lounge, LLC
(advokat Jeppe Brogaard Clausen)

mod

GANNI A/S
(advokat Claus Barrett Christiansen)

Denne afgørelse er truffet af dommer Peter Juul Agergaard sammen med de sagkyndige Poul Hartvig Nielsen og Tina Bøggild.

Sagens baggrund og parternes påstande
Denne sag, der blev anlagt den 30. januar 2025, omhandler, hvorvidt et af Sø- og Handelsretten ved kendelse af 1. november 2024 nedlagt forbud i sag BS-32550/2024-SHR skal ophæves.

Lulu's Fashion Lounge, LLC, har nedlagt påstand om, at det af Sø- og Handelsretten den 1. november 2024 nedlagte forbud i henhold til Gannis påstand 1 i Sø- og Handelsrettens sagsnr. BS-32550/2024-SHR vedrørende skoen Graya Ballerina ophæves.

GANNI A/S har nedlagt påstand om frifindelse.

Retten har behandlet sagen på skriftligt grundlag, jf. retsplejelovens § 426, stk. 5, og stk. 6, jf. retsplejelovens § 366.

Oplysningerne i sagen
Sø- og Handelsretten afsagde den 1. november 2024 kendelse i sag BS-32550/2024-SHR om midlertidigt forbud og påbud, som var anlagt af GANNI A/S mod Lulu's Fashion Lounge, LLC.

Ved kendelsen blev det forbudt Lulu's Fashion Lounge, LLC, at udbyde, markedsføre, sælge, eksportere og importere skoen afbilledet i bilag 3 og bilag 43 – uanset farve, mønster og materiale – i, fra og til Danmark i overensstemmelse med GANNI A/S' påstand 1 under sagen.

Lulu's Fashion Lounge, LLC, blev frifundet for GANNI A/S' påstand 2.

GANNI A/S kærede efterfølgende Sø- og Handelsrettens kendelse til Østre Landsret og nedlagde samme påstande som for Sø- og Handelsretten.

Der fremgår bl.a. følgende af Østre Landsrets retsbog af 9. januar 2025:

"…
Landsretten bemærker, at Gannis påstand 1 blev taget til følge af Sø- og Handelsretten ved den kærede kendelse af 1. november 2024. Kæren kan således alene anses for at angå påstand 2.

…"

Ved processkrift af 8. februar 2025 om påstande i kæresagen anmodede GANNI A/S om, at landsretten i kæresagen også tog stilling til den nedlagte påstand 1 under henvisning til, at Sø- og Handelsretten ikke gav GANNI A/S medhold i, at der på baggrund af ophavsretlig krænkelse kunne nedlægges forbud i henhold til påstand 1.

Østre Landsret stadfæstede ved kendelse af 17. marts 2025 Sø- og Handelsrettens kendelse af 1. november 2024 i sag BS-32550/2024-SHR.

Østre Landsret afviste kæremålet for så vidt angik GANNI A/S' påstand 1. Der fremgår følgende af Østre Landsrets kendelse vedrørende påstand 1:

" Gannis påstand 1 (Graya Ballerina)
Ganni fik ved Sø- og Handelsretten medhold i den af Ganni for Sø- og Handelsretten nedlagte påstand 1 og opnåede herved midlertidigt forbud som påstået mod, at Lulu's Fashion Lounge i, fra og til Danmark udbyder, markedsfører, sælger, eksporterer og importerer Graya Ballerina som vist i bilag 3 og 43 − uanset farve, mønster og materiale. Den af Ganni for landsretten nedlagte påstand 1 har helt samme indhold som den påstand, Ganni fik medhold i ved Sø- og Handelsretten.

Den foreliggende kæresag angår ligesom sagen for Sø- og Handelsretten midlertidigt forbud efter retsplejelovens kapitel 40.

For så vidt som Ganni måtte ønske at opnå en domstolsafgørelse, hvorved det slås fast, at Lulu's Fashion Lounge ved sit salg mv. af Graya Ballerina har krænket ikke blot Gannis rettigheder efter markedsføringsloven, men også Gannis ophavsret til Buckle Ballerina, vil Ganni i forbindelse med den hovedsag, Ganni skal anlægge efter retsplejelovens § 425, stk. 1, kunne nedlægge en anerkendelsespåstand herom, og fremføre de anbringender, som Ganni måtte ønske til støtte herfor.

Herefter, og da det ikke vil ændre omfanget af den beskyttelse, Ganni opnår ved det allerede nedlagte midlertidige forbud, hvis det i den foreliggende kæresag statueres, at der tillige er tale om en ophavsretlig krænkelse, afviser landsretten Gannis påstand 1."

GANNI A/S anlagde den 31. marts 2025 ved Sø- og Handelsretten hovedsag (BS-17549/2025-SHR).

Parternes synspunkter
Af **Lulu's Fashion Lounge, LLC's** påstandsdokument af 30. maj 2025 fremgår blandt andet:

"…

2. ANBRINGENDER

2.1 Retsplejelovens § 425, stk. 1 – anlæggelse af retssag (hovedsag)

Det følger af retsplejelovens § 425, stk. 1, at den part, som har anmodet om og fået medhold for nedlæggelse af et midlertidigt forbud, inden to uger efter at afgørelsen om det nedlagte forbud er endelig, skal anlægge eller indlede en retssag, eller voldgiftssag, hvis det er aftalt, om de omhandlede rettigheder (den såkaldte hovedsag).

Lulu's Fashion Lounge gør gældende, at Ganni ikke har anlagt en sådan hovedsag om de omhandlede rettigheder rettidigt.

2.2 Beregning af fristen for anlæggelse af retssag (hovedsag)

To-ugers fristen regnes fra udløbet af forbuddets kærefrist eller fra det tidspunkt, hvor kære er frafaldet, eller, hvis afgørelsen kæres inden for kærefristen fra 2. instansens afgørelse i sagen.

Lulu's Fashion Lounge gør gældende, at der i nærværende sag ikke er tvivl om, at kærefristen på fire uger jf. retsplejelovens § 427, stk. 1 jf. § 586, stk. 1

blev overholdt af Ganni som indgav sit kæreskrift til Østre Landsret i BS-59217/2024-OLR (herefter "**Kæresagen**") ved fristens udløb den 29. november 2024. Dette får alene betydning for behandling af Sø- og Handelsrettens kendelses påstand 2 (herefter "**Påstand 2**"). Nærværende ophævelsessag omhandler jf. på- standen som bekendt alene det forbud som blev nedlagt af Sø- og Handelsretten i henhold til Gannis påstand 1 (herefter "**Påstand 1**").

Lulu's Fashion Lounge gør gældende, at der heller ikke er tvivl om, at Lulu's Fashion Lounge ikke indgav noget kæreskrift f.s.v.a. Påstand 1 inden for kærefristen, hvilket må have stået Ganni klart efter midnat den 29. november 2024 og dermed den 30. november 2024. Ganni kunne konstatere dette på retsportalen, ligesom Ganni heller ikke modtog kopi af noget kæreskrift fra Lulu's Fashion Lounge.

Lulu's Fashion Lounge gør gældende, at der ligeledes heller ikke er tvivl om, at der på tidspunktet for nærværende sags anlæggelse ikke var anlagt nogen retssag (hovedsag) af Ganni ved Sø – og Handelsretten om Påstand 1. Den blev først anlagt den 31. marts 2025.

Lulu's Fashion Lounge gør herefter gældende, at retsplejelovens § 426, stk. 2, nr. 3, hjemler, at et forbud kan ophæves, dersom en retssag (hovedsagen) ikke er anlagt rettidigt inden for de ovennævnte to uger.

2.3 Betydningen af Gannis kæremål for beregningen af to-ugers fristen
Det følger af almindelige retsprincipper, at sagsførelse, herunder også appelsager, kun bør finde sted, dersom parten har retlig interesse i sådan sagsførelse. Følgelig skal sager, hvor en part eksempelvis får fuldt medhold, ikke tillades appelleret.

I nærværende sag fik Ganni nedlagt forbud (herefter "**Forbuddet**"), som formuleret i Påstand 1 den 1. november 2024. Lulu's Fashion Lounge gør gældende, at der herefter ingen retlig interesse forelå til støtte for et kæremål.

Ganni ønskede angiveligt en anden begrundelse for sit forbud, jf. behandlingen i kæreskriftet i bilag 2 (ekstraktens side 183-193), herunder prøvelse af grundlaget om ophavsretsloven, idet Forbuddet blev nedlagt som følge af overtrædelse af markedsføringsloven. Lulu's Fashion Lounge gør gældende, at der ikke som forbudspåstanden er formuleret var adgang til for landsretten at få prøvet grundlaget, idet der blev givet fuldt medhold i Påstand 1, hvorfor målet - om et midlertidigt forbud – uindskrænket blev opnået.

Lulu's Fashion Lounge gør gældende, at synspunktet om at der ikke var adgang til prøvelse af Påstand 1 har ligget til grund for Østre Landsrets bagvedliggende vurdering, når Østre Landsret i retsbogen af 9. januar 2025 i BS-59217/2024-OLR jf. bilag 4 (ekstraktens side 236) konstaterede, at

> *"Landsretten bemærker, at Gannis påstand 1 blev taget til følge af Sø- og Handelsretten ved den kærede kendelse af 1. november 2024. Kæren kan således alene anses for at angå påstand 2".*

Det er således Lulu's Fashion Lounges opfattelse, at Østre Landsret blot i nævnte retsbog har opregnet, at der slet ingen adgang var til kære af Påstand 1.

Ganni gør gældende i sit svarskrift (ekstraktens side 15-16), at Østre Landsrets kommentar fra retsbogen af 9. januar 2025 ikke kan betragtes som en afgørelse, hverken i form af en beslutning eller kendelse. Lulu's Fashion Lounge bestrider dette.

Endvidere anfører Ganni i sin duplik (ekstraktens side 48), at ovenstående i Østre Landsrets kendelse af 17. marts 2025 var omtalt som en *bemærkning*.

Lulu's Fashion Lounge gør heroverfor gældende, at retsbogen af 9. januar 2025 angav, at Østre Landsret **bemærkede**, hvad der faktuelt var sket med Påstand 1 i Sø- og Handelsrettens behandling af sagen, og derefter traf en **afgørelse** i lyset deraf.

Om Østre Landsret i retsbogen af 9. januar 2025 havde "…noteret sig", "…konstateret" eller anvendt en helt tredje vending, kan det ikke læses på anden måde, end at det var Østre Landsret verbale indflyvning til på denne baggrund at træffe en klar afgørelse om, at der ikke af Østre Landsret ville ske yderligere behandling af Påstand 1.

Østre Landsret havde således taget stilling til, at kæremålet alene ville angå Gannis Påstand 2, og dermed at Påstand 1 var blevet afvist.

Dette underbygges også af retsplejelovens § 35, stk. 5, som fastslår, at rettens øvrige beslutninger i fornødent omfang optages i retsbogen – herunder, som tilfældet var i Østre Landsrets retsbog af 9. januar 2025, at optage en sådan beslutning og dermed afgørelse, som Østre Landsret traf vedrørende Gannis Påstand 1.

På baggrund af ovenstående må det lægges til grund, at formuleringen i Østre Landsrets retsbog af 9. januar 2025 er et udtryk for en afgørelse taget af retten, hvorfor ovenstående er omfattet af afgørelsesbegrebet i retsplejelovens § 585, stk. 1. Det konstateres da også, at det i § 585, stk. 1 netop angives, at "*Landsrettens **afgørelse** i en kæresag kan ikke kæres*". Således står der ikke, at "*Landsrettens **kendelse** kan ikke kæres*".

Til sammenligning erindres det, at det eks. i retsplejelovens § 427, stk. 2 angives, at "*Sø- og Handelsrettens afgørelser om forbud og påbud, herunder en afgørelse om ophævelse af forbud eller påbud eller en selvstændig afgørelse om betaling af de omkostninger, der er forbundet med behandlingen af spørgsmålet, træffes ved*

kendelse…". Man har således fra lovgivers side her ganske konkret angivet afgørelsesformen som en kendelse.

Det gøres derfor gældende, at Østre Landsrets afgørelse den 9. januar 2025, om at afvise at behandle Gannis Påstand 1, var en sådan afgørelse, der herefter udgjorde det senest mulige endelighedskrav i forhold til aktivering af 14-dages fristen for Ganni til at anlægge en hovedsag jf. retsplejelovens § 425, stk. 1.

2.4 Tidspunktet for udløbet af fristen – endelig afgørelse

2.4.1 *Principalt* anbringende om to-ugers fristens udløb

Lulu's Fashion Lounge gør *principalt* gældende om fristen for anlæggelse af retssagen (hovedsagen), at kærefristen udløb den 29. november 2024 som dermed udgjorde tidspunktet, hvor meddelelsen om Forbuddet var endelig, og at en hovedsag derfor af Ganni skulle anlægges **senest den *13. december 2024*** jf. retsplejelovens § 425, stk. 1.

Lulu's Fashion Lounge gør gældende, at Ganni i Kæresagen forsøgte at kære en kendelse vedr. Påstand 1, hvori Ganni havde fået fuldt medhold (ie. et nedlagt forbud komplet i tråd med På- stand 1's eksakte formulering), men hvor Ganni som bekendt ikke fik medhold i sine opregnede anbringender derved, at Østre Landsret kun fandt, at Ganni var beskyttet i henhold til markedsføringslovens bestemmelser og ikke (også) ophavsretslovens bestemmelser.

Retsplejelovens § 393, stk. 1 angiver, at enhver kan iværksætte kære over for hvem, kendelsen indeholder en afgørelse.

Herom siger Ulrik Rammeskow Bang-Pedersen, Lasse Højlund Christensen og Clement Salung Petersen: "Den civile retspleje", 6. udgave, 2024, på side 524 bl.a. følgende (materialesamlingens side 316):

> *"Den kærende – hvad enten det er en part eller tredjemand – skal med andre ord have fornøden **retlig interesse**, dvs. en personlig, **konkret** og **aktuel** interesse i afgørelsen."* (min fremhævelse)

Hos Lars Lindencrone og Erik Werlauff: "Dansk retspleje", 8. udgave, 2020 på side 399 (materialesamlingens side 312) – godt nok om forudsætningerne for anke, hvilket dog ikke findes at ændre på indholdets betydning også for kære – kan man læse følgende:

> *"Har en part fået fuldt medhold, kan han derfor ikke anke med henblik på, at få ændret præmisserne ("præmisanke"), jfr. UfR 2004.1464 H. Findes en afgørelse undtagelsesvis alene i dommens præmisser, kan en sådan "præmisafgørelse" dog også appelleres, jfr. UfR 1981.264 H, der dog ikke fandt at præmisserne indeholdt nogen afgørelse."*

Tekststederne gengiver blot det helt almindelige udgangspunkt om retlig interesse for en part, der ønsker at appellere en given afgørelse – uanset om sådan afgørelse foreligger i kendelses-eller domsformat.

Heller ikke i den af Ganni refererede UfR1975.596/3 H gav man efter for en anke alene på baggrund af præmisserne, idet Højesteret påpegede, at netop fordi præmissernes indhold om hæftelsen ikke ville være bindende under en ny retssag, da var der ingen retlig interesse. Præ- misserne anvendt af Sø- og Handelsretten i spørgsmålet om skoen Graya (Påstand 1) har på samme måde ingen bindende virkning for den prøvelse, der ville have fundet sted under en hovedsag rettidigt anlagt af Ganni.

Som tidligere angivet handlede Kæresagen vedrørende Gannis Påstand 1 alene om at få Østre Landsret til at tage stilling til, om Gannis anbringender til støtte for Påstand 1 (også) kunne hjemles i henhold til ophavsretsloven og ikke kun markedsføringsloven.

Gannis processkrift af 8. februar 2025 i Kæresagen, jf. bilag A (ekstraktens side 351-353) behandler således alene en "præmisanke" eller rettere "præmiskære", dvs. et ønske om ændring af præmisserne, som ifølge Højesteret jfr. UfR 2004.1464 H (materialesamlingens side 247) ikke er muligt. Der findes ikke en afgørelse i præmisserne, da der er tale om en påstand omhandlende et midlertidigt forbud, som opnående fuldt medhold, hvorfor der ikke er tale om en præmisafgørelse jfr. UfR 1981.264 H (materialesamlingens side 243).

Når henses til, at retsplejeloven i § 425, stk. 1 meget klart taler om, at sagen (den såkaldte hovedsag) om den rettighed, der påstås krænket, skal anlægges inden for to uger efter at afgørelsen om at meddele forbud eller påbud er endelig, kan der ikke herske tvivl om, at Ganni udmærket var klar over, at netop sådan en hovedsag var og er rammen for at få foretaget den fulde prøvelse af Gannis påståede krav – herunder om Ganni kunne støtte ret på ophavsretsloven.

Man må ud fra de citerede skriftsteder ovenfor forstå, at det hører til sjældenhederne, at en anke eller et kæremål alene omfattende præmisserne for en afgørelse i første instans bliver admitteret af appelinstansen.

Det skete da heller ikke i Kæresagen, idet Østre Landsret som bekendt den 9. januar 2025 (bilag 4, ekstraktens side 236) meget klart i sin retsbog afviste behandling af Gannis kære af Påstand 1.

I kendelsen af 17. marts 2025 (bilag B, ekstraktens side 383) har Østre Landsret blot uddybet dette under forventelig henvisning til netop retsplejelovens § 425, stk. 1, idet det i kendelsen hedder:

> *"For så vidt som Ganni måtte ønske at opnå en domstolsafgørelse, hvorved det slås fast, at Lulu's Fashion Lounge ved sit salg mv. af Graya Ballerina har krænket ikke blot Gannis rettigheder efter markedsføringsloven, men også Gannis ophavsret til Buckle Ballerina, vil Ganni i forbindelse med den hovedsag, Ganni skal anlægge efter retsplejelovens § 425, stk. 1, kunne nedlægge en anerkendelsespåstand herom, og fremføre de anbringender, som Ganni måtte ønske til støtte herfor."*

Allerede fordi retsplejeloven i § 425, stk. 1 stipulerer præcis, hvor Gannis ønsker om at få særskilt prøvelse af Gannis påståede ophavsret skal finde sted – nemlig i hovedsagen - strider det mod ethvert princip om hurtig og effektiv fremme af forbudssager, dersom man skulle anerkende en ret for Ganni til at sikre fristen for anlæggelse af hovedsagen udskudt under afventning af et kæremål omhandlende en kære alene af præmisserne fra den kendelse, hvor Ganni i øvrigt fik fuldt medhold og dermed nedlagt et forbud komplet i overensstemmelse med Gannis Påstand 1. I så fald ville enhver rettighedshaver kunne kære kendelser i forbudssager og dermed de facto gøre iagttagelse af den i § 425, stk. 1 indeholdte to-ugers frist nærmest illusorisk eller i hvert fald betragteligt udvande fristens egentlige betydning.

Forarbejderne til § 425 synes da også ganske klart at pege i retning af, at de to ugers frist ikke blot skal beregnes fra udløbet af en given kærefrist (på fire uger) af selve det meddelte forbud, men også at være indrettet på en sådan måde, at det i videst muligt omfang skal sikres, at den forbuddet rettes mod altid kan være sikker på en hurtig og effektiv behandling henset til forbuddets ganske indgribende effekt.

Som det allerede er gjort gældende, var sagen i Sø- og Handelsretten alene om at få nedlagt et forbud, og det bærende her er, at det efter et forbuds nedlæggelse er underordnet, om et sådant forbud hviler på det ene eller andet retsgrundlag. I det lys og herudover når der særligt for forbudssager er hjemlet en helt fast proces for de opfølgende retsskridt til gennem en hovedsag at se på hele det juridiske grundlag, gøres det gældende, at selve præmisserne vedrø- rende Påstand 1 i Sø- og Handelsrettens kendelse af 1. november 2024 (bilag 1, ekstraktens side 177-181) ikke på nogen tænkelig måde indeholdt en afgørelse, der herefter kunne gøres til et selvstændigt kæremål, hvorfor Ganni ingen retlig interesse havde i at kære Påstand 1.

Det er herefter Lulu's Fashion Lounges opfattelse, at det ud fra retsplejelovens bestemmelser er så evident, at Gannis kære af Påstand 1 i Kæresagen ikke var mulig – den savnede ganske enkelt hjemmel. Det gøres derfor gældende, at Gannis kære af Påstand 1 var en nullitet, hvorved absolut ingen retlig effekt kunne opnås – herunder til at skabe et udsat tidspunkt for den begyndelsesdato, hvorfra to-ugers fristen for Gannis anlæggelse af hovedsag skulle beregnes.

Dette var vel også, hvad Østre Landsret afgjorde med sin retsbog af 9. januar 2025 (bilag 4, ekstraktens side 236), hvor man således noterer sig, at Østre Landsret var ganske kortfattet og præcis. Det er nærliggende at få den tanke, at Østre Landsret vel nærmest traf en "allerede fordi"- afgørelse om afvisning af Gannis kære af Påstand 1 ganske enkelt fordi, Østre Landsret fandt det åbenlyst og ud fra de ovenstående grunde, at Påstand 1 ikke kunne kæres.

Det følger i øvrigt af retsplejelovens § 218, stk. 1 at domme og kendelser skal ledsages af grunde, mens dette ikke nødvendigvis er påkrævet for andre beslutninger, der træffes af retten. Østre Landsret gav dog en begrundelse for sin beslutning/afgørelse i retsbogen af 9. januar 2025, uanset dette således ikke var nødvendigt. Således var Ganni gjort i stand til at reagere på Østre Landsrets begrundelse for afgørelsen, men gjorde det som bekendt først den 8. februar 2025 (bilag A, ekstraktens side 351-353), eller hvad der svarer til 30 dage efter Østre Landsrets afgørelse om afvisning af Gannis kære af Påstand 1.

Endelig følger det af retsplejelovens § 395 at kære, i modsætning til anke, ikke har opsættende virkning, hvilket er det grundlæggende princip for kendelser, der også må have en afsmittende virkning på, hvornår kendelsen må anses for endelig. Kendelser kan ganske enkelt ikke grundløst kæres med den virkning, at andre tilknyttede frister udsættes, eller tidspunktet for, hvornår en kendelse er endelig, udsættes. Dette følger af principperne for kendelser og kendelsers natur i modsætning til domme.

Det gøres derfor gældende, at Ganni ingen adgang havde til at kære Påstand 1, og derfor skulle have anlagt en hovedsag vedrørende Påstand 1 senest to uger efter udløbet af kærefristen for den af Sø- og Handelsretten trufne kendelse af 1. november 2024 (bilag 1, ekstraktens side 111-182), hvilket således var den 13. december 2024.

2.4.2 *Subsidiært* anbringende om to-ugers fristens udløb

Skulle Sø- og Handelsretten mod forventning finde, at de konkrete omstændigheder måtte lede til, at meddelelsen om Forbuddet først var endelig på et senere tidspunkt end 29. november 2024, gør Lulu's Fashion Lounge *subsidiært* gældende, at et sådant senere tidspunkt senest kan være 9. januar 2025, hvor Østre Landsret ved retsbogen af s.d. angav at kære af På- stand 1 ikke kunne finde sted, hvorved hovedsagen da senest skulle have været anlagt den ***23. januar 2025***.

Igen må det fremhæves, som ligeledes gennemgået i pkt. 2.3, at det af retsplejelovens § 427, stk. 2 fremgår, at Sø- og Handelsrettens afgørelse om forbud og påbud "…*træffes ved kendelse*." Det er således direkte hjemlet, hvilken konkret form, en sådan afgørelse fra Sø- og Handelsretten skal have.

Det følger endvidere af retsplejelovens § 427, stk. 2, 2. punktum, at "*Kapitel 53 finder tilsvarende anvendelse*". Kap. 53 omhandler herefter landsrettens behandling af kæremål fra Sø- og Handelsretten.

I kap. 53 finder man § 585, stk. 1, som bl.a. angiver, at "*Landsrettens afgørelse i en kæresag ikke kan kæres*", medmindre der foreligger spørgsmål af principiel karakter, ligesom det af stk. 2 fremgår, at der i så tilfælde da skal ansøges hos Procesbevillingsnævnet inden 4 uger efter afgørelsen.

Det bemærkes herefter, at ordet "afgørelse", således som det anvendes i § 585, stk. 1, må opfattes som afgørelse af enhver art uanset i hvilken formel form, den pågældende afgørelse er truffet. Hvis man, som Ganni anfører, kun skulle anerkende Østre Landsrets afvisningsafgørelse af 9. januar 2025, dersom den forelå i *kendelses*form, da ville det kræve, at § 585, stk. 1 var formuleret på samme måde som i § 427, stk. 2, hvor lovgiver som sagt eksplicit har anvendt ordet "kendelse", for den form, som en afgørelse skal foreligge i.

Som det fremgår af § 587, stk. 1, finder § 393 tilsvarende anvendelse i kæresager om midlertidige forbud behandlet af landsretten. Af § 393 fremgår:

> *"Kære kan iværksættes af enhver, over for hvem* ***kendelsen eller beslutningen*** *indeholder en afgørelse."* (min fremhævelse)

Der er således ikke i § 393 angivet nogen sondring mellem kendelse eller beslutning, og da der herudover i øvrigt ikke ses at være angivet noget i retsplejeloven, der foreskriver, at en afvisning af at lade en påstand – hvori man har fået medhold - omfatte af et kæremål, kun kan træffes i kendelsesform, gøres det gældende, at Østre Landsrets retsbog af 9. januar 2025 var en så- dan endelig afgørelse af, at Påstand 1 ikke ville blive taget under pådømmelse.

Østre Landsret angav i retsbogen den 9. januar 2025 bl.a. følgende (bilag 4, ekstraktens side 236):

> *"Landsretten bemærker, at Gannis påstand 1 blev taget til følge af Sø- og Handelsretten ved den kærede kendelse af 1. november 2024. Kæren kan således alene anses for at angå påstand 2."* (min fremhævelse)

I samme retsbog opfordrede Østre Landsret derudover parterne til at kommentere på, om det, som Østre Landsret mente kunne opfattes som en kontrakære af Påstand 1 fra Lulu's Fashion Lounge af 16. december 2024 jf. kæresvarskriftet (bilag 3, ekstraktens side 196-232), således var rettidigt indgivet.

Det bemærkes hertil, at Østre Landsret ikke i retsbogen fandt anledning til at bede parterne kommentere på, at Østre Landsret havde afgjort, at Gannis kæremål ikke kunne omfatte Påstand 1.

Det gøres derfor subsidiært gældende, at også fordi Østre Landsret ikke gav parterne frist til at kommentere på Østre Landsrets afvisning af Gannis kæremål vedr. Påstand 1, da skal Østre Landsrets afvisning den 9. januar 2025 anses for det senest mulige tidspunkt for startberegningen af Gannis to-ugers frist for anlæggelse af en hovedsag relateret til Påstand 1, der dermed senest skulle have været anlagt den 23. januar 2025.

2.4.3 *Mere subsidiært* anbringende om to-ugers fristens udløb

Lulu's Fashion Lounge gør *mere subsidiært* gældende, at det seneste tidspunkt for, at meddelelsen om Forbuddet var endelig, var den 13. januar 2025, hvor Lulu's Fashion Lounge bekræftede, at kæresvarskriftet ikke var en kontrakære, men alene afgivet som svar på Gannis kæreskrift og de deri indeholdte påstande, hvorfor det ledte til, at hovedsagen da senest skulle have været anlagt den 27. januar 2025.

Ganni gør i din duplik (ekstraktens side 47-49) gældende, at Østre Landsret har lagt til grund, at Lulu's Fashion Lounges kæresvarskrift i Kæresagen er udtryk for, at Lulu's Fashion Lounge ikke opfattede kæreskriftet, som om Ganni havde lagt op til, at Østre Landsret alene skulle prøve ophavsretten under Gannis Påstand 2 i Kæresagen, idet Østre Landsret kommenterede på, at Lulu's Fashion Lounges Påstand 1 indebar en *kontra*kære, jf. bilag 4 (ekstraktens side 236).

Lulu's Fashion Lounge gør imidlertid her gældende, at Østre Landsret helt naturligt kalder det en kontrakære, idet indgivelsen af kæresvarskriftet med de angivne påstande kom efter kæreskriftet. Østre Landsret påpegede samtidig de åbenbare mangler i forhold til frist og brug af appelfunktionen på retsportalen, og bad parterne udtale sig, jf. bilag 4 (ekstraktens side 237), dersom det skulle kunne udgøre en kontrakære. Af Østre Landsrets retsbog af 15. januar 2025, bekræftedes det , at der ikke var tale om en kontrakære, jf. bilag 7 (ekstraktens side 347).

Med andre ord måtte Østre Landsret bemærkninger i retsbogen af 9. januar 2025 (bilag 4, ekstraktens side 236-237) om, hvorvidt der forelå en rettidig og korrekt indgivet *kontra*kære, lige vel kunne opfattes som et spørgsmål om, hvorvidt der fra Lulu's Fashion Lounge foreslå et (regulært selvstændigt) kæremål. For i hvert fald vedrørende Påstand 1 gøres det gældende, at det kun dårligt gav mening at opfatte det som en reel *kontra*kære, når Østre Landsret i samme retsbog havde afvist, at Gannis kæremål kunne omfatte Påstand 1. Uden at Ganni længere havde et verserende kæremål for så vidt Påstand 1, som følge af Østre Landsrets afvisning, var der heller ikke noget at kære "kontra" på

Som bekendt – og uanset om man fra Østre Landsrets side måtte omtale det om et (regulært selvstændigt) kæremål eller en *kontra*kære, hvilket sidstnævnte er en forventelig formulering, når der som her i sagen indkom et

kæresvarskrift fra Lulu's Fashion Lounge **efter** Gannis kæreskrift – meddelte Lulu's Fashion Lounge Østre Landsret den 13. januar 2025 (bilag 5, ekstraktens side 238), at der ikke i kæresvarskriftet af 16. december 2024 (bilag 3, ekstraktens side 196-232) var tale om en kontrakære, og at Kæresagen rejst af Ganni derfor alene skulle tage stilling til Gannis Påstand 2.

Henset til, at Lulu's Fashion Lounge - ud over at have indgivet sit kæresvarskrift senere end fire uger fra Sø- og Handelsrettens afgørelse af 1. november 2024 og i øvrigt ikke at have anvendt portalens særlige procedure for kæremål - nu gjorde det helt klart, at der ikke var tale om en kontrakære af Påstand 1, var egentlige bemærkninger hertil fra Gannis side overflødige.

Det måtte derfor senest den 13. januar 2025 have stået såvel Østre Landsret som Ganni klart, at Kæresagen ikke på nogen måde omfattede Påstand 1, idet (i) Østre Landsret tydeligt i retsbogen af 9. januar 2025 havde meddelt, at Påstand 1 ikke kunne ses omfattet af Kæresagen, idet Ganni allerede havde fået medhold for Påstand 1 i Sø- og Handelsretten og derfor ikke kunne kære Påstand 1 og (ii) nu også fordi Lulu's Fashion Lounge havde opklaret, at På- stand 1 heller ikke af Lulu's Fashion Lounge blev opretholdt som en del af Kæresagen gennem en selvstændig kontrakære fra Lulu's Fashion Lounge.

Men på trods af denne klarhed valgte Ganni to dage senere, den 15. januar 2025 (bilag 6, ekstraktens side 345), alligevel at meddele Østre Landsret, at man i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt den eventuelle kontrakære fra Lulu's Fashion Lounge var rettidig, ikke havde nogen bemærkninger.

Selv om Ganni således den 15. januar 2025 var klar over, (i) at Østre Landsret allerede den 9. januar 2025 umisforståeligt havde afgjort, at Påstand 1 ikke af Ganni kunne kæres, og (ii) at Lulu's Fashion Lounge den 13. januar 2025 havde meddelt, at man ikke havde kontrakæret, angav Ganni den 15. januar 2025 intet om Påstand 1. Det ville ellers ud fra omstændighederne være forventeligt, at Ganni eks. havde gjort gældende, at Ganni fastholdt sin Påstand 1 i Kæ- resagen, når nu Østre Landsret den 9. januar 2025 ganske klart havde afvist Påstand 1.

Det gøres derfor mere subsidiært gældende, at det senest mulige tidspunkt for startberegningen af Gannis to-ugers frist for anlæggelse af en hovedsag relateret til Påstand 1, var den 13. januar 2025, hvorfor hovedsagen dermed senest skulle have været anlagt den 27. januar 2025.

Det bemærkes i øvrigt særligt, at Ganni intet gjorde gældende i sit indlæg til Østre Landsret af 15. januar 2025 om det forhold, at Østre Landsret den 9. januar 2025 slog fast, at Påstand 1 ikke var genstand for et kæremål jf. bilag 4 (ekstraktens side 236).

2.5 Spørgsmålet om Påstand 2's fortsatte kærebehandling har effekt for Påstand 1

Lulu's Fashion Lounge gør gældende, at Gannis undladelse af rettidigt at anlægge hovedsagen leder til, at Sø- og Handelsretten efter retsplejelovens § 426, stk. 2, nr. 3 ophæver Forbuddet.

Ganni nedlagde i sit kæreskrift jf. bilag 2 (ekstraktens side 184) to påstande, hvor Påstand 2 således efter Østre Landsrets retsbog af 9. januar 2025 (bilag 4, ekstraktens side 236) stadig udgjorde et aktivt kæremål, der blev behandlet skriftligt 17. februar 2025, mens Påstand 1, der ledte til Forbuddet, af Østre Landsret i ht. samme retsbog endeligt var konstateret ikke længere at være genstand for noget kæremål.

Lulu's Fashion Lounge gør gældende, at det aktive kæremål af Påstand 2 ikke havde en sådan sammenhæng med Påstand 1, at kravet om anlæggelse af en hovedsag vedr. Forbuddet i ht. Påstand 1 ville være suspenderet og kunne afvente til senest to uger efter, at der forelå en endelig afgørelse i kæremålet vedr. Påstand 2.

Påstand 1 og Påstand 2 var to forskellige påstande, og omhandlede to forskellige skodesigns, og påstandene var ikke afhængige af hinanden. Påstandene kunne være ført i to forskellige forbudssager, og det bemærkes, at der i øvrigt er anlagt og verserer en lang række forbudssager, der behandles parallelt, eller sambehandles, men fremstår som forskellige retssager, hvor der er forskellige skodesigns til prøvelse og forskellige aktører sagsøgt af Ganni.

Lulu's Fashion Lounge gør gældende, at vurdering og stillingtagen til Påstand 1 var isoleret fra vurdering og stillingtagen til Påstand 2, hvorfor de to påstande ikke for en afgørelse vedrørende nærværende begæring om ophævelse af Forbuddet har nogen indbyrdes relevans.

Gannis begrundelse for kære af Påstand 1, når nu Ganni havde fået medhold og Forbuddet blev nedlagt, bundede alene i, at Ganni var uenig i Sø- og Handelsrettens præmisser om, at kun markedsføringsloven og ikke også ophavsretsloven fandt anvendelse. I tillæg til de tidligere bemærkninger om manglende retlig interesse bemærkes det, at Ganni ikke var afskåret fra at få dette prøvet, idet det kun kunne gøres gældende i den retssag (hovedsag), som Ganni ikke anlagde rettidigt, men først anlagde den 31. marts 2025 og dermed længe efter udløbet af to-ugers fristen jf. anbringenderne ovenfor i pkt. 2.4.1-2.4.3. Med andre ord var det alene en rettidig anlagt hovedsag , der var rette sted for sådan videre prøvelse af det retlige grundlag og ikke under et kæremål.

Lulu's Fashion Lounge gør gældende, at skulle Sø- og Handelsretten tillade, at Ganni kunne vente med at anlægge en hovedsag vedr. Forbuddet helt til der senest var gået to uger efter en endelig kendelse i Kæresagen

vedr. den fortsat aktive Påstand 2, ville retten have skabt en mulighed for Ganni til at spekulere i opnåelse af udskydelse af kravet om anlæggelse af en hovedsag. Situationen ville således generelt gøre det muligt for sagsøgere i forbudssager i tillæg til lødige forbudskrav også at inddrage et mindre lødigt forbudskrav med ringe udsigt til medhold alene for, at sagsøger da kunne spekulere i, at det mindre lødige forbudskrav kunne gøres til genstand for et kæremål og dermed suspendere fristen for anlæggelse af en hovedsag vedrørende de (formentlig) nedlagte lødige forbud.

Lulu's Fashion Lounge gør gældende, at en spekulation i udskydelse af frister ville være i strid med de helt grundlæggende intentioner om hurtig fremme af forbudssager – ikke bare i forhold til selve forbudssagens afgørelse, men også vedr. kravet om anlæggelse af den hovedsag, der endeligt skal afgøre om den påståede rettighedshavers påstande om krænkelser vitterligt foreligger.

Lulu's Fashion Lounge gør gældende, at det ikke giver retlig mening, at en sagsøgers anvendelse af objektiv kumulation af to eller flere krav – oftest gennemført af procesbesparende grunde – indirekte fører til, at den part, som et forbud er rettet imod, mister en vigtig retsgaranti, som kravet om hurtig anlæggelse af en hovedsag udgør. Forbudsinstituttet er et potentielt meget alvorligt og indgribende retsmiddel, der følgelig derfor ubetinget altid må kunne kræves at blive hurtigt fulgt op af den part, som har begæret og fået forbuddet nedlagt.

2.6 Ophævelsen

Lulu's Fashion Lounge gør gældende, at når retsplejelovens § 426, stk. 2, nr. 3 angiver, at et forbud "…*kan*…" ophæves, når der ikke i henhold til retsplejelovens § 425, stk. 1 rettidigt er anlagt en retssag (hovedsag), skal der henvises til forarbejderne, hvor man på side 23 i Lovforslag nr. L 47 som fremsat den 1. november 2012 (materialesamlingens side 27) finder følgende:

> *"Justitsministeriet har dog i lyset af høringssvarene over betænkning nr. 1530/2012 fundet anledning til at præcisere i bemærkningerne til den foreslåede § 426, at selv om bestemmelsen i forslaget til § 426, stk. 2 og 3, er formuleret som bestemmelser om, at et forbud eller påbud kan ophæves,* ***så er det klare udgangspunkt efter lovforslaget, at et forbud eller påbud skal ophæves, når der indgives begæring herom, og betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.****" (Undertegnedes fremhævning).*

Lulu's Fashion Lounge gør gældende, at der må foreligge helt særlige grunde – grunde som ikke ses at foreligge i denne sag – dersom en begæring om ophævelse, når betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt, ikke skal efterkommes af Sø- og Handelsretten.

Derfor gøres det endvidere i lyset af ovenstående gældende, at Ganni ikke rettidigt har anlagt en hovedsag vedrørende Forbuddet, hvilket er en gyldighedsbetingelse for Forbuddets opretholdelse.

2.7 Gannis processkrift af 8. februar 2025 (bilag A, ekstraktens side 351-353) og effekten heraf

Ganni valgte først ved sit processkrift af 8. februar 2025 (bilag A, ekstraktens side 351-353) – dvs. 30 dage efter Østre Landsrets afvisning af, at Påstand 1 kunne omfattes af Kæresagen - at gøre gældende, at Kæresagen stadig skulle omfatte Påstand 1, og dersom Østre Landsret ikke ville behandle Påstand 1 under det i øvrigt skriftlige kæremål, da at afsige kendelse om, at Påstand 1 skulle afvises.

Ikke nok med at Gannis processkrift af 8. februar 2025 indsendtes 30 dage efter Østre Landsrets afgørelse af 9. januar 2025 (bilag 4, ekstraktens side 235-237), men det var også 9 dage efter, at stævningen af 30. januar 2025 i nærværende sag om ophævelse af Forbuddet blev indbragt for Sø- og Handelsretten.

Man må antage, at Ganni i lyset af netop stævningen i nærværende sag er blevet opmærksom på, at senest Østre Landsrets afgørelse af 9. januar 2025 rent faktisk kunne udløse starttidspunktet for beregningen af to-ugers fristen for anlæggelse af en hovedsag, hvis altså ikke Sø- og Handelsretten i nærværende sag måtte finde, at denne frist skulle regnes fra 29. november 2024. Dette forsøgte man så fra Gannis side at reparere på ved den 8. februar 2025 at bede om en kendelse uagtet, at det - som det tidligere er gjort gældende – intet sted af retsplejeloven fremgår, at en afgørelse, som den Østre Landsret traf den 9. januar 2025, kun kan træffes ved kendelse.

Ganni skrev tilmed i sit processkrift af 8. februar 2025 (bilag A, ekstraktens side 352),

> *"Under Sø- og Handelsrettens behandling af den indkærende sag fik GANNI ikke fuldt ud medhold…"*

til trods for, at dette faktuelt er forkert. Når man anmoder om få nedlagt et forbud, og et forbud herefter - komplet i tråd med indholdet i påstanden, der ligger til grund derfor – nedlægges af retten, vil der ikke kunne være tale om, at man ikke har opnået medhold. De forsvindende få tilfælde, hvor der kan konstateres at indgå en selvstændig afgørelse i præmisserne til grund for dommen eller kendelsen, foreligger ikke i denne sag, og dermed var der tale om, at Ganni fik fuldt medhold for Påstand 1.

Det bemærkes i øvrigt, at der parallelt med Gannis forbudssag mod Lulu's Fashion Lounge bl.a. også har verseret en forbudssag, hvori Ganni har begæret forbud nedlagt mod Bianco Footwear A/S (BS-44774/2024-SHR) (bi-

lag 12, ekstraktens side 239-344). Kendelse blev i den sag afsagt den 14. januar 2025. I sagen havde Ganni nedlagt fire forbudspåstande mod skomodeller produceret/solgt af Bianco Footwear A/S og fik medhold i den ene af disse påstande. I lighed med forbudssagen mod Lulu's Fashion Lounge blev der for denne påstand givet medhold til Ganni og dermed nedlagt forbud som følge af Bianco Footwear A/S' overtrædelse af markedsføringsloven, men ikke ophavsretsloven.

Ganni har den 11. februar 2025 (bilag 13, ekstraktens side 354-375) anlagt et kæremål mod Bianco Footwear A/S, men i modsætning til Kæresagen mellem Ganni og Lulu's Fashion Lounge, har Ganni ikke i det kæremål kæret selve den påstand, hvor man fik medhold. Uagtet at man som appellant i to forskellige sager naturligvis kan træffe forskellige processuelle valg, er det dog bemærkelsesværdigt, at Ganni i sagen mod Lulu's Fashion Lounge valgte at kære den Påstand 1, man havde fået fuldt medhold i, men ikke har gjort det i kæremålet mod Bianco Footwear A/S til trods for, at de to forhold (ie. medhold i lyset af markedsføringsloven og ikke ophavsretsloven) er komplet identiske.

Derimod kan det oplyses, at Ganni rettidigt har anlagt en hovedsag mod Bianco Footwear A/S relateret lige netop til den påstand, for hvilken Ganni fik nedlagt et forbud.

Som det ses på datoerne, er Gannis kæremål af 11. februar 2025 mod Bianco Footwear A/S anlagt *efter* Gannis kæremål af 29. november 2024 mod Lulu's Fashion Lounge. Man kunne derfor anskue det på den måde, at Ganni godt er klar over, at tilgangen med at kære en på- stand, for hvilken man har opnået medhold, ikke er korrekt, således som det også i nærværende sag er gjort gældende, og at Gannis processkrift af 8. februar 2025 i Kæresagen med anmodning om at opnå en kendelse i det hele taget skal anses som et forsøg på – som allerede nævnt - at reparere på det forhold, at Ganni den 8. februar 2025 havde overskredet fristen på de to uger for anlæggelse af en hovedsag mod Lulu's Fashion Lounge.

Et yderligere forhold, som Sø- og Handelsretten også bør inddrage er, at Gannis kæreskrift i Kæresagen for så vidt Påstand 1 ret beset kun fokuserede på, at medhold for Påstand 1 alene i lyset af markedsføringsloven ikke umiddelbart ville kunne åbne for tilkendelse af lige så store sagsomkostninger, som hvis der også forelå en ophavsretskrænkelse. Med andre ord, forekommer det, at Ganni mht. Påstand 1 havde indledt Kæresagen med sagsomkostninger for øje og pludselig den 8. februar 2025 ændrede kurs, da Ganni konstaterede, at den manglende anlæggelse af en hovedsag kunne blive en signifikant risiko for Ganni.

Bemærk her, at der intet stod i kæreskriftet om det faktum, at Ganni havde fået fuldt medhold for sin Påstand 1, idet Påstand 1 jo alene sigtede mod et forbud, hvilket Ganni opnåede. Ganni havde således ikke oprindeligt i sit kæreskrift medtaget anbringender til støtte for, at man overhovedet skulle

kunne kære en kendelse, for hvilken man havde fået fuldt medhold, men alene fandt præmisserne forkerte – en såkaldt, og som tidlige nævnt, "præmiskære". Alt dette blev først gjort gældende af Ganni ved Gannis processkrift A af 8. februar 2025 (ekstraktens side 351-353).

Endvidere har Ganni i samme processkrift A af 8. februar 2025 (ekstraktens side 352) gjort gældende, at behovet for at kunne kære Påstand 1 med henblik på at få prøvet præmisserne, skyldes, at man ikke kan anlægge anerkendelsessøgsmål under en sag om midlertidigt forbud, og at en manglende appeladgang til prøvelse (af disse præmisser) dermed fratager Ganni adgang til en to-instans prøvelse. Dette skulle ifølge Ganni angiveligt stride mod Retshåndhæ- velsesdirektivet (Direktiv 2004/48) (materialesamlingens side 194-235), hvorfor:

> *"…Ganni også har en direktivbeskyttet retlig interesse i kære af påstand 1 i henhold til præmisser og de påberåbte anbringender".*

Dette bestrider Lulu's Fashion Lounge.

Det følger direkte af retsplejelovens § 425, stk.1, at der helt fundamentalt skal anlægges en hovedsag, hvor man skal behandle og afgøre den rettighed, der påstås krænket. Den rettighed vil – som tilfældet er i denne sag – være eksakt den påståede ophavsret, som Ganni finder, er blevet krænket. Og det følger herefter, at såfremt man ikke måtte være tilfreds med dommen i en sådan hovedsag, da kan den ankes. Der er således ikke tale om, at Ganni på nogen måde, ved ikke at kunne kære præmisserne for Sø- og Handelsrettens kendelse om nedlæggelse af midlertidigt forbud relateret til Påstand 1, har mistet en adgang til at få prøvet sin påståede ophavsret – endda sædvanligvis i minimum to instanser.

Det er således helt igennem svært, for ikke at sige umuligt, at se, hvad det reelt er, at Ganni skulle miste ved ikke at kunne kære den Påstand 1, som Ganni fik fuldt medhold for.

Ej heller omkostningssynspunktet, som Ganni også påberåber sig til støtte for Gannis behov for en selvstændig kæreadgang for Påstand 1, kan bidrage, idet dette ligeledes vil kunne behandles under den hovedsag, som retsplejeloven regulerer, at Ganni skulle rejse. Måtte en sådan hovedsag således nå frem til, at Gannis rettigheder hviler på ophavsret og ikke (kun) markedsføringsret, da ville Ganni netop under henvisning til Retshåndhævelsesdirektivet kunne rejse krav om sagsomkostninger af en anden størrelse end det niveau som ellers sædvanligvis gælder for almindelige retssager under henvisning til landsretspræsidenternes vejledende takster.

Det gøres herefter gældende, at Gannis anmodning om en kendelse ved processkriftet af 8. februar 2025 og dermed 30 dage efter, at en klar afgørelse om afvisning af inddragelse af På- stand 1 i Kæresagen blev truffet af Østre Landsret den 9. januar 2025, ingen indflydelse har på Østre Landsrets

afgørelses bindende effekt for eks. en fristberegning som tilfældet er i nærværende sag. Hvis man skulle anerkende, at selve Gannis sene anmodning om en kendelse og siden Østre Landsrets kendelse af 17. marts 2025 blev afgørende for en tidsmæssig beregning af en frist, da ville Ganni de facto til dels selv kunne kontrollere et senest muligt starttidspunkt for beregningen af fristen for anlæggelse af en hovedsag. Dette ville stride mod hele princippet om effektiv og hurtig fremme af forbudssager, som følge af den ganske indgribende effekt et forbud har for den imod hvem, det er nedlagt – således også for Lulu's Fashion Lounge.

Ved overgangen i 2013 fra det tidligere system med krav om anlæggelse af justifikationssag i byretten senest to uger efter, at et af fogedretten nedlagt forbud var endeligt, til det i dag gældende system, lempede man ikke på kravet om hurtighed og effektivitet. Således er bortfaldet af justifikationen af selve det nedlagte forbud alene en konsekvens af, at man i 2013 tillige overflyttede forbudssagerne fra fogedretterne til byretterne og Sø- og Handelsretten, hvorfor det fandtes overflødigt, at den ret som først havde nedlagt et forbud siden hen gennem en justifikationssag skulle genvurdere, om forbuddet var nedlagt med rette.

Det er således relevant at bemærke, at den smidiggørelse, som fandt sted med reformen af forbudsinstituttet i 2013, hverken påvirkede frister eller hensyn i øvrigt til, at en rettighedshaver, der opnår et forbud, naturligvis fortsat hurtigt skal anlægge en hovedsag, og at dette ikke bør trækkes ud gennem unødige retsskridt. Følgelig er det i lighed med eks. tysk ret nu ganske klart, at prøvelse af om selve det meddelte forbud er berettiget, alene kan ske ved kære, mens prøvelse af den bagvedstående rettighed kun kan ske i selve hovedsagen.

Der er mao. tale om en forenkling i forhold til tiden før reformen i 2013, men også en klar opdeling, som tydeligt markerer, at Gannis forsøg på de facto at inddrage rettighedsvurderinger i form af fokus på ophavsretten i Kæresagen, ikke var det rette forum, idet den vurdering alene hører hjemme i den hovedsag, som Ganni - jf. Lulu's Fashion Lounges principale fristanbringende - skulle have indledt senest den 13. december 2024 (to uger efter, at kærefristen for Lulu's Fashion Lounge var udløbet uden at Lulu's Fashion Lounge havde indbragt et kæremål for Østre Landsret).

I 2013 indsatte man i øvrigt flere nye bestemmelser i retsplejeloven til regulering af grundlaget for ophævelse af et nedlagt forbud. Således bestemmes det nu i § 426, stk. 2, nr. 2, at et forbud kan ophæves, dersom den, der har opnået forbuddet, *utilbørligt forhaler* sagen. Lovgiver fandt med andre ord behov for eksplicit at angive utilbørlig forhaling, for dermed at understrege vigtigheden af, at den rettighedshaver, der får nedlagt et forbud, også medvirker til hurtigt at fremme sagen for så vidt øvrige nødvendige tiltag, herunder anlæggelse af en hovedsag.

Lulu's Fashion Lounge gør derfor gældende, at Ganni utilbørligt har forhalet sagen ved at kære en kendelse vedrørende en påstand, man havde fået fuldt medhold i, jf. retsplejelovens § 426, stk. 2, nr. 2, da det må være en særligt skærpende omstændighed, at forbud kan have betydelige skadevirkninger for modparten og i øvrigt er nedlagt hurtigt, hvorfor det er væsentligt, at sikre fremdrift i den efterfølgende hovedsag, der evt. kan lede til forbuddets ophør. Dette understøttes da også af, at en hovedsag skal anlægges inden for blot 14 dage fra nedlæggelse af forbuddet.

Ganni havde således fået sikret sine rettigheder ved, at der blev nedlagt et forbud mod udbud, salg, markedsføring, import og eksport af GRAYA i, til og fra Danmark. Spørgsmålet om hvorvidt beskyttelsesgrundlaget (også) var baseret på ophavsretten i tillæg til markedsføringsretten var et anliggende, retten i hovedsagen måtte behandle, hvorfor Ganni slet ingen retlig interesse havde i at kære, hvad der konkret omfattede præmisserne for Sø- og Handelsrettens afgørelse i relation til Påstand 1. Omfanget af beskyttelsen, Ganni fik ved det nedlagde forbud, var det samme, uanset om grundlaget for krænkelsen var baseret på ophavsretsloven eller markedsføringsloven. Dette bekræftes i øvrigt også af Østre Landsret i kendelsen af 17. marts 2025 (bilag B, ekstraktens side 383):

> *"For så vidt som Ganni måtte ønske at opnå en domstolsafgørelse, hvorved det slås fast, at Lulu's Fashion Lounge ved sit salg mv. af Graya Ballerina har krænket ikke blot Gannis rettigheder efter markedsføringsloven, men også Gannis ophavsret til Buckle Ballerina, vil Ganni i forbindelse med den hovedsag, Ganni skal anlægge efter retsplejelovens § 425, stk. 1, kunne nedlægge en anerkendelsespåstand herom, og fremføre de anbringender, som Ganni måtte ønske til støtte herfor.*
>
> *Herefter, og da det ikke vil ændre omfanget af den beskyttelse, Ganni opnår ved det allerede nedlagte midlertidige forbud, hvis det i den foreliggende kæresag statueres, at der tillige er tale om en ophavsretlig krænkelse, afviser landsretten Gannis påstand 1."*

Ganni henviser til UfR 2024.577 (Cruz) (materialesamlingens side 260-286) til støtte for, at deres kære ikke skulle anses for en utilbørlig forhaling af sagen. Der er dog tale om helt andre omstændigheder, som ikke er direkte sammenlignelige med nærværende sag.

Cruz omhandlede brug af et varemærke, hvor selve utilbørlighedsdelen af sagen angik, at i hovedsagen efter nedlæggelsen af de midlertidige forbud og påbud, havde appellanten kæret et spørgsmål om udsættelse af sagen på EUIPO's afgørelse om gyldigheden af blandt andet det omhandlede EU-varemærke til Højesteret. Appellanten orienterede først EUIPO om Højesterets afgørelse ni måneder efter, at afgørelsen forelå. Sø- og Handelsretten fandt, at appellantens udnyttelse af muligheden for at kære ikke udgjorde utilbørlig forhaling omfattet af retsplejelovens § 426, stk. 2, nr. 2, uanset at det bevirkede, at sagsbehandlingen ved EUIPO blev sat i bero, mens de

danske domstole behandlede spørgsmålet om udsættelse. Retten bemærkede i øvrigt, og af betydning for dommens manglende relevans for nærværende sag, at det havde stået indkærede frit for selv at orientere EUIPO om Højesterets afgørelse, da den forelå. Der var således ikke grundlag for at ophæve de midlertidige nedlagte forbud og påbud, og appellanten frifandtes herfor.

I nærværende sag foreligger der således ikke forhold, som på lignende vis kunne give Lulu's Fashion Lounge adgang til selv at påvirke tempoet for sagens behandling, ligesom det har stået eller burde have stået Ganni klart på tidspunktet for Gannis kæremål, at kære af præ- misserne for et i øvrigt nedlagt midlertidigt forbud komplet i henhold til Gannis Påstand 1, ikke opfyldte kravet om retlig interesse, når det korrekte forum for det, som Ganni forsøgte at få prøvet som et kæremål, ubetinget var under hovedsagen.

Lulu's Fashion Lounge gør således gældende, at dersom retten i nærværende sag ikke uden videre måtte finde, at Ganni i henhold til retsplejelovens § 425, stk. 2, nr. 3 ikke inden for fristen havde anlagt en hovedsag, da har Ganni utilbørligt forhalet sagen i henhold til § 425, stk. 2 nr. 2 ved sin anmodning til Østre Landsret af 8. februar 2025, når henses til, at Østre Landsret allerede den 9. januar 2025 havde truffet en klar afgørelse om afvisning af Gannis kære af Påstand 1.

Derudover gøres det under alle omstændigheder gældende, at Gannis anmodning om en kendelse alene kunne ses som Gannis eventuelle behov for at se på muligheder for at bringe Østre Landsrets afgørelse af 9. januar 2025 for Højesteret jf. retsplejelovens § 427, stk. 2 jf. § 585, som dog kun hjemler kære af landsrettens afgørelser efter ansøgning til Procesbevillingsnævnet, og kun dersom sagen vedrører spørgsmål af principiel karakter.

I så fald skulle en sådan ansøgning til Procesbevillingsnævnet have været indgivet senest fire uger efter den 9. januar 2025, hvilket som bekendt ikke skete og således ikke er videre relevant for denne sag. Det bemærkes dog for fuldstændighedens skyld, at en eventuel fire ugers frist for ansøgning til Procesbevillingsnævnet i øvrigt ikke ses overhovedet at påvirke endelighedskriteriet for to-ugers fristberegningen for anlæggelse af en hovedsag, idet man hos Clement Salung Petersen, Peter Møgelvang-Hansen og Thomas Riis: "Judicielle forbud/påbud og immaterialretsproces", 1. udgave, 2015 på side 129 finder følgende (materialesamlingens side 307):

> *"Begyndelsestidspunktet er således kærefristens udløb, eller, ved kære inden fristen, den kærendes frafald af kæremålet eller landsrettens kendelse i kæresagen, i****det der ses bort fra muligheden for tredjeinstansbevilling efter § 585.****"* (min fremhævelse)

2.8 Østre Landsrets kendelse af 17. marts 2025 (bilag B, ekstraktens side 376-384) og effekten heraf

Som tidligere citeret angav kendelsen af 17. marts 2025 (bilag B, ekstraktens side 383) bl.a. følgende:

> *"For så vidt som Ganni måtte ønske at opnå en domstolsafgørelse, hvorved det slås fast, at Lulu's Fashion Lounge ved sit salg mv. af Graya Ballerina har krænket ikke blot Gannis rettigheder efter markedsføringsloven, men også Gannis ophavsret til Buckle Ballerina, vil Ganni i forbindelse med den hovedsag, Ganni skal anlægge efter retsplejelovens § 425, stk. 1, kunne nedlægge en anerkendelsespåstand herom, og fremføre de anbringender, som Ganni måtte ønske til støtte herfor.*
>
> *Herefter, og da det ikke vil ændre omfanget af den beskyttelse, Ganni opnår ved det allerede nedlagte midlertidige forbud, hvis det i den foreliggende kæresag statueres, at der tillige er tale om en ophavsretlig krænkelse, afviser landsretten Gannis påstand 1".*

Kendelsen ses således først og fremmest at anvise, hvorfor Gannis anbringender til støtte for, at Ganni skulle have adgang til at kære en kendelse, hvor Ganni havde fået fuldt medhold, (om end ikke ud fra ophavsretsloven men alene markedsføringsloven), ikke kunne tages under pådømmelse af Østre Landsret i Kæresagen.

Ganni har i svarskriftet (ekstraktens side 16) udlagt følgende passage fra Østre Landsrets kendelse af 17. marts 2025:

> *"…vil Ganni i forbindelse med den hovedsag, Ganni skal anlægge efter retsplejelovens § 425, stk. 1…",*

som at

> *"…Østre Landsret henstiller til, at Ganni nu – det vil sige efter den 17. marts 2025 – går videre med en hovedsag i henhold til retsplejelovens § 425, stk. 1."*

Dette virker unægtelig som om, at Ganni dermed finder, at Østre Landsret således indirekte gjorde op med tvisten om begyndelsestidspunktet for beregningen af to ugers fristen for Gannis anlæggelse af hovedsagen.

Heroverfor gør Lulu's Fashion Lounge gældende, at Østre Landsrets formulering i ovennævnte kendelse ikke gjorde op med spørgsmålet om, hvorvidt fristen for anlæggelse af hovedsagen var overskredet eller ej, ligesom der heller ikke kunne indlæses nogen "henstilling", da Østre Landsret i lyset af dispositionsmaksimen i øvrigt ingen beføjelser har til at henstille til en part, der har opnået et forbud, at vedkommende skal anlægge en hovedsag.

Østre Landsret blev således slet ikke bedt om at tage stilling til spørgsmålet om fristberegningen for en given hovedsag. Men Østre Landsret ville heller ikke kunne have taget stilling hertil, idet dette spørgsmål skal behandles af Sø- og Handelsretten under nærværende sag jf. retsplejelovens § 426, stk. 5.

Lulu's Fashion Lounge gør derfor gældende, at den konkret citerede formulering i kendelsen af 17. marts 2025 blot angiver, at Gannis ønske om at få prøvet spørgsmålet om ophavsret, hører hjemme i den hovedsag, der er en naturlig følge af et nedlagt forbud, men ikke siger noget om, hvorvidt en given frist for anlæggelse af en sådan hovedsag er eller ikke er overskredet.

Det bemærkes i øvrigt, at Ganni ikke efter den 17. marts 2025 har forsøgt at få kendelsen omgjort ved evt. kære til Højesteret. Med den alvor Ganni i sit processkrift A af 8. februar 2025 (bilag A, ekstraktens side 351-354) ellers lagde for dagen ift. behovet for at kunne medtage Påstand 1 i Kæresagen, herunder at det ville stride mod EU retten, ville man ellers forvente, at Ganni ville gå langt for at få Sø- og Handelsrettens oprindelige kendelse af 1. november 2024 omgjort. Dette synes derfor at understøtte, at Gannis tilgang med at kræve inddragelse af På- stand 1 i Kæresagen, *subsidiært* bede om en kendelse for den allerede af Østre Landsret den 9. januar trufne beslutning om at afvise Påstand 1, de facto ikke var andet end et utjenligt forsøg på at udsætte fristen for indgivelse af hovedsagen.

Det gøres derfor samlet og afslutningsvist gældende,

1) at Østre Landsrets formulering i kendelsen af 17. marts 2025 i Kæresagen (bilag B, ekstraktens side 383) alene må anses for at udgøre en bekræftelse af den afgørelse vedrørende Påstand 1, som var indeholdt i Østre Landsrets retsbog af 9. januar 2025 (bilag 4, ekstraktens side 236), og som Østre Landsret i øvrigt valgte at citere i sin kendelse af 17. marts 2025 på side 2 (bilag B, ekstraktens side 377),

2) at kendelsen af 17. marts 2025 derfor ikke statuerer et seneste endelighedskriterium jf. retsplejelovens § 425, stk. 1, hvorfra der da skulle gælde en to ugers frist for Ganni til anlæggelse af hovedsagen,

3) at fristen for Gannis anlæggelse af hovedsagen således

    a. *principalt* var den 13. december 2024 jf. pkt. 2.4.1,

    b. *subsidiært* var den 23. januar 2025 jf. pkt. 2.4.2,

    c. *mere subsidiært* var den 27. januar 2025 jf. pkt. 2.4.3,

4) at tilladelse af enhver senere frist ikke af Sø- og Handelsretten bør efterkommes, da det i så fald underminerer den sikkerhed, Lulu's

Fashion Lounge skal have for hurtig og effektiv fremme af forbudssagen, samt

5) at Sø- og Handelsretten herefter skal ophæve det af Ganni den 1. november 2024 opnåede forbud mod Lulu's Fashion Lounge

    a. *principalt* med hjemmel i retsplejelovens § 426, stk. 2, nr. 3 jf. § 425, stk. 1 fordi Ganni ikke har overholdt to-ugers fristen for anlæggelse af en hovedsag,

    b. *subsidiært* med hjemmel i retsplejelovens § 426, stk. 2, nr. 2 fordi Ganni med sin anmodning af 8. februar 2025 (bilag A, ekstraktens side 353) til Østre Landsret i Kæresagen om at modtage en kendelse, derved på utilbørlig vis forhalede sagen.

3. SAGSOMKOSTNINGER

Ganni har med sit sammenfattende processkrift fremlagt bilag C, hvormed der opkræves sagsomkostninger under henvisning til, at sagen omhandler ophavsret, hvorfor sagsomkostninger dermed skal fastsættes i lyset af Retshåndhævelsesdirektivet.

Heroverfor gør Lulu's Fashion Lounge gældende, at Forbuddet, der med nærværende sag ønskes ophævet, ubetinget og alene var nedlagt med hjemmel i markedsføringsloven. Der er således på nuværende tidspunkt og vedrørende det bestående Forbud, intet der tilsiger, at sagsomkostninger – for det tilfælde, at Forbuddet ikke skulle blive ophævet – kan tilkendes Ganni i lyset af Retshåndhævelsesdirektivet, når der ikke foreligger nogen ophavsret.

At tilkende Ganni eventuelle sagsomkostninger i lyset af Retshåndhævelsesdirektivet ville være at foregribe begivenhedernes gang, og ad bagvejen pludselig inddrage ophavsret, selv om Sø- og Handelsrettens ved nedlæggelse af Forbuddet den 1. november 2024 som bekendt netop fandt, at der ikke forelå nogen ophavsret.

Spørgsmålet om hvorvidt der kan tilkomme Ganni nogen ophavsret relateret til det nedlagte Forbud, er og bliver alene først noget, der kan tages stilling til af Sø- og Handelsretten i den verserende hovedsag anlagt af Ganni den 31. marts 2025 under BS-17549/20025-SHR.

Følgelig skal sagsomkostninger – uanset til hvilken part eventuelle sagsomkostninger måtte blive tilkendt – fastsættes i henhold til retsplejelovens almindelige regler.

Hertil gøres det gældende, at der til varetagelse af nærværende sags skriftlige forberedelse frem til og med d.d. er anvendt ca. 75 advokattimer.

Endelig bemærkes, at spørgsmål om eventuel erstatning, godtgørelse og vederlag behandles i et selvstændigt søgsmål efter retsplejelovens § 428.

…"

Af **GANNI A/S'** påstandsdokument af 30. maj 2025 fremgår blandt andet:

"…

2. Supplerende sagsfremstilling

Det bemærkes, at det er ukorrekt, når Lulu's Fashion Lounge angiver, at GANNIs kæreskrift i kæresag BS- 59217/2024-OLR (herefter "Kæresagen") ikke indeholder henvisninger til GRAYA Ballerina, som GANNIs påstand 1 i Kæresagen vedrører, og at GANNI har lagt op til, at Østre Landsret alene skal prøve ophavsretten under GANNIs påstand 2.

Udover at både påstand 1 og 2 gengives i starten af GANNIs kæreskrift, så fremgår det også som det første i GANNIs supplerende anbringender i Kæreskriftet, at GANNI for landsretten gør *samme* anbringender gældendende som for Sø- og Handelsretten:

> *"GANNI gør for Landsretten samme anbringender gældende som for Sø- og Handelsretten, ligesom GANNI i det hele påberåber sig den sagsfremstilling og de beviser, som er fremlagt for Sø- og Handelsretten."*

Som det fremgår af blandt andet GANNIs forbudsbegæring til Sø- og Handelsretten i Bilag 14 vedrører GANNIs anbringender for Sø- og Handelsretten GRAYA Ballerina og ikke kun Sandria Sandal.

GANNIs kæreskrift er i øvrigt opbygget således, at afsnittet om ophavsret (afsnit 2.2) indeholder anbringender, som vedrører begge Kæresagens påstande, nemlig den ophavsretlige beskyttelsen af Buckle Ballerina, som er nødvendig for udstedelse af forbud i henhold til begge påstande, mens afsnit 2.3 og 2.4 vedrører blandt andet krænkelse af henholdsvis GRAYA Ballerina og SANDRIA Sandal. Der henvises til kæreskriftet i denne sags Bilag 2 (E 183-184).

Lulu's Fashion Lounges kæresvarskrift i Kæresagen i denne sags Bilag 3 (E 196-232) understøtter også, at Lulu's Fashion Lounge ikke selv opfattede GANNIs kæreskrift, således at GANNI lagde op til, at Østre Landsret alene skal prøve ophavsretten under GANNIs påstand 2. Lulu's Fashion Lounges forholder sig således til GANNIs påstand 1 og påstår afvisning (på grund af manglende påtaleret, fordi påtalerettigheder ikke påstås ikke at være overdraget til GANNI), subsidiært frifindelse overfor GANNIs påstand 1. Dette har Østre Landsret også lagt til grund i sin retsbog af 9. januar 2025 i

denne sags Bilag 4 (E 235-237), hvor Østre Landsret konkluderer, at Lulu's Fashion Lounges påstand 1 indebærer en kontrakære.

Den 8. februar 2025 indleverede GANNI processkrift i Kæresagen om Kæresagens påstande. Processkriftet er fremlagt som Bilag A (E 351-353).

I processkriftet anmodede GANNI Østre Landsret om at tage stilling til både GANNIs påstand 1 og GANNIs påstand 2 som angivet i GANNIs kæreskrift i denne sags Bilag 2 (E 183-184), alternativt afsige en kendelse om, at påstand 1 skulle afvises.

I processkriftet i Bilag A (E 351-353) redegjorde GANNI for baggrunden for, at GANNIs påstand 1 også var en del af Kæresagen, ligesom GANNI redegjorde for, hvorfor det blev gjort gældende, at Østre Landsret var forpligtet til også at tage stilling til GANNIs påstand 1 i Kæresagen. GANNIs anbringender i processkriftet lød:

> *"Under Sø- og Handelsrettens behandling af den indkærende sag fik GANNI ikke fuldt ud medhold, idet Sø- og Handelsretten ikke – i modsætning til Sø- og Handelsrettens kendelse i BS-25562/2024-SHR (bilag 11), som blev afsagt af en anden afdeling i Sø- og Handelsretten mindre end 3 måneder før, og for så vidt angår spørgsmål om ophavsret er identisk med BS-32550/2024-SHR (bilag 11) – ikke gav GANNI medhold i, at der på baggrund af ophavsretlig krænkelse kunne nedlægges forbud i henhold til påstand 1.*
>
> *Produktbeskyttelse efter markedsføringsloven medfører ikke samme beskyttelsesomfang som ophavsretlig beskyttelse, bl.a. fordi beskyttelsen efter markedsføringsloven til enhver tid forudsætter, at produktet er på markedet og har en markedsposition, hvorimod den ophavsretlige beskyttelse – og dermed grundlaget for udstrækning af et forbud – per se er 70 år fra ophaverens død. Grundlaget for forbuddet kan dermed bortfalde på et tidligere tidspunkt pga. indholdet i Sø- og Handelsrettens præmisser, fordi kendelsen blev afsagt på baggrund af markedsføringsretlig krænkelse og ikke ophavsretlig krænkelse. Præmisserne indeholder således reelt en afgørelse, som går GANNI imod, selv om forbudspåstanden formelt blev imødekommet.*
>
> *Ophavsretten er desuden omfattet af Retshåndhævelsesdirektivet, Direktiv 2004/48, hvilket ikke gør sig gældende for så vidt angår markedsføringslovens regler om produktbeskyttelse. Dette medfører bl.a. at de omkostninger, som tilkendes ved sagens prøvelse, ikke er omfattet af EU-Domstolens praksis i C-57/15 United Video Properties. Det har derfor også i relation til omkostninger i sagen har væsentlig materiel betydning, at Sø- og Handelsretten i præmisserne ikke gav GANNI medhold i, at forbud skal nedlægges på baggrund af synspunktet om ophavsretlig krænkelse.*

Det er ikke muligt at nedlægge anerkendelsespåstande i forbindelse med sager om midlertidigt forbud, og GANNI har derfor ikke i forhold til formulering af påstandene haft mulighed for at nedlægge påstande, hvor der differentieres mellem ophavsretligt og markedsføringsretligt forbud. Dette nødvendiggør kære af påstand 1, idet der er givet medhold ud fra præmisser, som medfører en væsentligt forringet retsstilling for GANNI i forhold til de principale anbringender om ophavsretlig beskyttelse og krænkelse.

Ud over, at dette også allerede er fastslået i henhold til nationale danske retskilder, jf. nærmere nedenfor, skal GANNI også henvise til forpligtelserne i henhold til Retshåndhævelsesdirektivets artikel 3, stk. 1, og 2. Disse forpligtelser indebærer, at medlemsstaterne både skal sikre de nødvendige foranstaltninger, procedurer og retsmidler for at sikre håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, som skal være fair og rimelige og uden ugrundede forsinkelser (stk. 1), og at foranstaltningerne og retsmidlerne skal være effektive (stk. 2).

Det gøres gældende, at henset til, at dansk retspleje ikke tillader nedlæggelse af anerkendelsespåstande i forbudssager, vil det stride imod Retshåndhævelsesdirektivet, hvis ikke en rettighedshaver kan få prøvet spørgsmål om påstået krænkelse af ophavsrettigheder, og i forlængelse heraf nedlæggelse af forbud, i mere end én instans. Denne betragtning i henhold til Retshåndhævelsesdirektivet understøttes yderligere af, at ophavsretten er direktivharmoniseret.

Det gøres derfor gældende, at GANNI også har en direktivbeskyttet retlig interesse i kære af påstand 1 i henhold til præmisserne og de påberåbte anbringender.
Det anførte understøttes ligeledes af de nationale danske retskilder.

Ankereglen i retsplejelovens § 369, stk. 1, tager stilling til, hvornår en sag kan ankes. Anke kan således ske til forandring, ophævelse eller hjemvisning. Der er ikke nogen tilsvarende bestemmelse i retsplejelovens kapitel 53, der gælder i forbudssager som nærværende, jf. § 427, stk. 2. Retsplejelovens § 393, stk. 1, som gælder tilsvarende, jf. retsplejelovens § 587 (kapitel 53), foreskriver alene følgende: "Kære kan iværksættes af enhver, over for hvem kendelsen eller beslutningen indeholder en afgørelse", dvs. kun en kærebegrænsning i form af angivelse af, hvem der kan kære.

I U.1975.596/3 H, der er uploadet som ulitreret bilag, kærede en skyldner en kendelse, der blev afsagt under behandling af en konkursbegæring, fordi hun ønskede præmissernes udtalelse om hendes hæftelse for en fordring ændret. Højesteret anførte, at kendelsen ikke kunne kæres, fordi præmissernes indhold om hæftelsen ikke ville være bindende under en ny retssag. Skyldneren havde således - i modsætning til GANNI, jf. ovenfor - ikke nogen retlig interesse i at kære præmissernes indhold. Præmisserne i Sø- og Handelsrettens kendelse indebærer netop, som nævnt ovenfor, reelt en afgørelse over for GANNI, som GANNI derfor kan kære.

Selv i ankesager hvor det kræves, at anke skal ske til forandring, ophævelse eller hjemvisning, antages det i øvrigt også i den juridiske litteratur, at der også i ankesager tilsvarende kan nedlægges påstand til ændring af præmisser, hvis disse reelt indeholder en afgørelse. GANNI henviser f.eks. til Jens Møller, Oliver Talevski, Peter Thønnings, Ulrik Rammeskow Bang-Pedersen og Jens Røn (red.): Kommenteret Retsplejelov bind II - §§ 224 a – 477, side 530, 11. udgave, 2024, med henvisninger (uploadet som ulitreret bilag). I U.1981.264 H (uploadet som ulitreret bilag) afviste Højesteret også alene en anke af en doms præmisser, fordi præmisserne ikke indeholdt nogen afgørelse. I nærværende sag indeholder præmisserne netop en afgørelse, jf. ovenfor.

Landsretten anmodes på baggrund af det ovenfor anførte om at behandle også påstand 1 i kæresagen, eller – alternativt – om at afsige kendelse om, at påstand 1 afvises."

Ved kendelse af 17. marts 2025 (E 376-384) behandlede Østre Landsret GANNIs påstand 1 i Kæresagen, og henviste ikke til, at der var truffet en afgørelse i sin retsbog af 9. januar 2025 i denne sags Bilag 4 (E 235- 237).

Østre Landsrets kendelse af 17. marts 2025 er fremlagt som Bilag B (E 376-384).

3. Anbringender

3.1 Påstand om ophævelse af forbud med henvisning til retsplejelovens § 426, stk. 2, nr. 3

Det gøres gældende, at en hovedsag kunne anlægges rettidigt i henhold til retsplejelovens § 425, stk. 1 (MS 8 og MS 10), til og med **den 31. marts 2025**. Det bestrides derfor, at forbuddet mod Lulu's Fashion Lounge, som er i overensstemmelse med GANNIs påstand 1 i BS-32550/2024-SHR, kan og skal ophæves med henvisning til retsplejelovens § 426, stk. 2, nr. 3.

Fristen på to uger i retsplejelovens § 425, stk. 1 (MS 8), skal regnes fra den dag, hvor afgørelsen om forbud er *endelig*.

Det bestrides, at fristen i henhold til retsplejelovens § 425, stk. 1 (MS 8 og MS 10), skal regnes fra **den 29. november 2024**, hvor kærefristen i BS-32550/2024-SHR udløb. På denne dato havde GANNI kæret Sø- og Handelsrettens afgørelse i sin helhed, jf. kæreskriftet i nærværende sags Bilag 2 (E 183-184), hvorfor afgørelsen om forbud ikke på denne dato kunne anses for endelig.

Det bestrides desuden, at fristen i henhold til retsplejelovens § 425, stk. 1 (MS 8 og MS 10), skal regnes fra **den 9. januar 2025**, hvor Østre Landsret i

Kæresagen i en meddelelse til sagens parter – ikke ved kendelse eller beslutning – bemærker, at Østre Landsret går ud fra, at sagen alene drejer sig om GANNIs påstand 1, hvorfor man ønsker at høre parternes kommentarer til, at Lulu's Fashion Lounge ikke rettidigt har kontrakæret. I sin kendelse af 17. marts 2025 omtaler Østre Landsret sin kommentar i retsbogen af 9. januar 2025 (E 235- 237), som en *bemærkning*:

> *"Landsretten har i retsbog af 9. januar 2025 om Gannis påstand 1* ***bemærket*** *(vores fremhævelse): "… Gannis påstand 1 blev taget til følge af Sø- og Handelsretten ved den kærede kendelse af 1. november 2024. Kæren kan således alene an-ses for at angå påstand 2.""*

Der er således ikke tale om en afgørelse – hverken i form af en beslutning eller kendelse – i henhold til retsplejelovens § 585, stk. 1 (MS 13-14), jf. retsplejelovens § 392, stk. 3 (MS 5-7), som aktiverer fristen for anlæggelse af hovedsagen i henhold til retsplejelovens § 425, stk. 1 (MS 8 og MS 10). Det var også på denne baggrund, at GANNI i sit processkrift af 8. februar 2025 i Bilag A (E 351-353) anmodede Østre Landsret om en afgørelse om afvisning af GANNIs påstand 1, hvis ikke Landsretten ville realitetsbehandle denne påstand.

Dette bekræftes også af, at Østre Landsret ved kendelse af 17. marts 2025 (E 376-384), hvor Østre Landsret vælger at behandle spørgsmålet om, hvorvidt GANNI kan kære Sø- og Handelsrettens kendelse i forhold til GANNIs påstand 1 og træffer en afgørelse om afvisning, der aktiverer fristen for anlæggelse af hovedsagen i henhold til retsplejelovens § 425, stk. 1 (MS 8 og MS 10).

Det bestrides endvidere, at fristen i henhold til retsplejelovens § 425, stk. 1 (MS 8 og MS 10), skal regnes fra **den 13. januar 2025**, hvor Lulu's Fashion Lounge angav overfor Østre Landsret (E 238), at det i Kæresagen alene var GANNIs påstand 2, som Lulu's Fashion Lounge ønskede behandlet, selvom de i deres kæresvarskrift havde inkluderet både påstand 1 og påstand 2, men ved en fejl ikke havde anvendt kæreknappen på retssagsportalen. Situationen var således den, at Ganni havde kæret også påstand 1, fordi man ønskede forbud nedlagt på baggrund af ophavsretlig krænkelse, men Steven Madden havde ikke kontrakæret. Det forhold, at Steven Madden ved en fejl ikke havde kontrakæret, kan naturligvis ikke føre til, at forbuddet derved bliver endeligt, idet dette kræver afsigelse af kendelse eller beslutning fra Østre Landsret. Sagsforløbet synes at indikere, at Steve Madden forsøger at undskylde, at man ikke havde kæret korrekt ved efterfølgende at give indtryk af, at man bevidst ikke havde kæret korrekt, hvilket så skulle føre til, at fristen for hovedsag ikke blev overholdt af GANNI. Det anførte er en efterrationaliseringen, som savner såvel faktuel støtte som juridisk hjemmel.

Der træffes først endelig afgørelse i forhold til GANNIs påstand 1 i Kæresagen den 17. marts 2025, og det er derfor uden betydning, at Lulu's Fashion

Lounge den 13. januar 2025 meddeler, at man ikke ønsker at kontrakære Sø- og Handelsrettens kendelse i forhold til GANNIs påstand 1. Det afgørende på dette tidspunkt er, hvorvidt GANNI – og ikke Lulu's Fashion Lounge – fortsat ønsker at kære Sø- og Handelsrettens kendelse i forhold til GANNIs påstand 1.

Det gøres gældende, at afgørelsen om forbud i overensstemmelse med GANNIs påstand 1 først var endelig den 17. marts 2025, hvor Østre Landsret ved kendelse tog stilling til påstandene i Kæresagen. Dette følger direkte af lovforslaget til ændring af retsplejeloven (MS 3) samt Karnovs Noter til retsplejelovens § 425, stk. 1 (MS 10):

> *"Hvis der er adgang til at kære rettens afgørelse om forbud eller påbud, jf. § 427, regnes tougersfristen, hvis afgørelsen kæres inden for kærefristen, fra 2.-instansens afgørelse i sagen."*

Dette er ligeledes lagt til grund i Østre Landsrets kendelse af 17. marts 2025 i Kæresagen (E 376-384), hvor Østre Landsret henstiller til, at GANNI nu – det vil sige efter den 17. marts 2025 – går videre med en hovedsag i henhold til retsplejelovens § 425, stk. 1 (MS 8 og MS 10):

> *"For så vidt som Ganni måtte ønske at opnå en domstolsafgørelse, hvorved det slås fast, at Lulu's Fashion Lounge ved sit salg mv. af Graya Ballerina har krænket ikke blot Gannis rettigheder efter markedsføringsloven, men også Gannis ophavsret til Buckle Ballerina, vil Ganni i forbindelse med den hovedsag, Ganni skal anlægge efter retsplejelovens § 425, stk. 1, kunne nedlægge en anerkendelsespåstand herom, og fremføre de anbringender, som Ganni måtte ønske til støtte herfor."*

En hovedsag kan således anlægges rettidigt i henhold til retsplejelovens § 425, stk. 1 (MS 8 og MS 10), til og med den 31. marts 2025. Betingelserne for ophævelse af forbuddet i henhold til retsplejelovens § 426, stk. 2, nr. 3 (MS 8 og MS 10-11), er på denne baggrund ikke opfyldte.

3.2 Påstand om ophævelse af forbud med henvisning til retsplejelovens § 426, stk. 2, nr. 2

Det gøres gældende, at betingelsen for ophævelse af forbuddet i henhold til retsplejelovens § 426, stk. 2, nr. 2 (MS 8 og MS 10-11), ikke er opfyldt, idet GANNI ikke utilbørligt har forhalet sagen.

GANNI har således udnyttet sin ret til at kære Sø- og Handelsrettens afgørelse til landsretten i henhold til retsplejelovens § 427, stk. 2 (MS 9 og MS 11-12). Herefter har GANNI rettidigt anlagt en hovedsag i henhold til retsplejelovens § 425, stk. 1 (MS 8 og MS 10), to uger efter, at landsrettens traf sin afgørelse i Kæresagen.

GANNI har herefter overholdt sine frister i hovedsagen (BS-17549/2025-SHR), ligesom GANNI ønsker hovedsagen berammet hurtigst muligt, hvilket vil fremgå af det telefoniske retsmøde i hovedsagen den 4. juni 2025.

Det bemærkes, at Sø- og Handelsretten i U 2024.577 (Cruz) (MS 15-41) har bekræftet, at udnyttelse af en kæremulighed ikke kan anses for en utilbørlig forhaling af en sag. GANNI er uforstående overfor Lulu's Fashion Lounges anbringende om, at den anførte sag ikke omhandler samme situation som nærværende sag, når det fremgår direkte af dommens præmisser, at udnyttelse af en kæremulighed ikke udgør utilbørlig forhaling af sagen:

> *"Retten finder, at det forhold, at NHS benyttede sig af muligheden for at kære afgørelsenom at udsætte hovedsagerne på, at EUIPO afgjorde spørgsmålet om de påberåbte EU-varemærkers ugyldighed, ikke udgør utilbørlig forhaling omfattet af retsplejelovens § 426, stk. 2, nr. 2, uanset at det bevirkede, at sagsbehandlingenved EUIPO blev sat i bero, mens de danske domstole behandlede spørgsmålet om udsættelse."*

4. Sagsomkostninger
Det gøres gældende, at GANNI skal tilkendes sagsomkostninger i henhold til omkostningsopgørelsen i **Bilag C**.

I den forbindelse skal det bemærkes, at det forbud, som påstås ophævet, omhandler ophavsret, hvorfor den vindende part har krav på dækning af rimelige udgifter til advokatbistand samt på at få øvrige udgifter erstattet fuldt ud, jf. også retsplejelovens § 312, jf. 316 og retshåndhævelsesdirektivets art. 14. Sidstnævnte bestemmelse vedrører tilkendelse af sagsomkostninger i sager om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

…"

Rettens begrundelse og resultat
Lulu's Fashion Lounge har gjort gældende, at forbuddet, som blev nedlagt ved Sø- og Handelsrettens kendelse af 1. november 2024 i forlængelse af Gannis påstand 1 i BS-32550/2024-SHR, skal ophæves, principalt, jf. retsplejelovens § 426, stk. 2, nr. 2, grundet utilbørlig forhaling af sagen, subsidiært fordi sag efter retsplejelovens § 425 ikke er blevet anlagt rettidigt af Ganni, jf. retsplejelovens § 426, stk. 2, nr. 3.

Det følger af retsplejelovens § 425, stk. 1, at den part, som har anmodet om og fået medhold vedrørende nedlæggelse af et midlertidigt forbud, inden to uger efter, at afgørelsen om det nedlagte forbud er endelig, skal anlægge eller indlede en retssag om de omhandlede rettigheder.

Østre Landsret bemærkede under kæresagen i retsbog af 9. januar 2025, at Gannis påstand 1 blev taget til følge af Sø- og Handelsretten ved den kærede kendelse af 1. november 2024, og at Gannis kære alene kunne anses for at angå påstand 2.

Ganni fastholdt dog efterfølgende ved processkrift af 8. februar 2025 under kæresagen den nedlagte påstand 1 under henvisning til, at Sø- og Handelsretten ikke gav Ganni medhold i, at der på baggrund af ophavsretlig krænkelse kunne nedlægges forbud i henhold til påstand 1.

Østre Landsret afviste ved kendelse af 17. marts 2025 Gannis påstand 1.

Retten finder på baggrund af de foreliggende oplysninger, at det må lægges til grund, at Østre Landsret først endeligt ved kendelsen af 17. marts 2025 tog stilling til Gannis påstand 1.

Retten finder således, at Gannis anlæg af hovedsagen den 31. marts 2025 var rettidig, jf. retsplejelovens § 425, stk. 1. Østre Landsrets retsbog af 9. januar 2025 og forløbet af kæresagen i øvrigt kan ikke føre til et andet resultat.

Retten finder videre, at det forhold, at Ganni benyttede sig af muligheden for at kære Sø- og Handelsrettens kendelse af 1. november 2024, ikke udgør utilbørlig forhaling af sagen, jf. retsplejelovens § 426, stk. 2, nr. 2.

Dette gælder uanset, at dette bevirkede, at anlæg af hovedsagen først skulle ske på et senere tidspunkt, og uanset at Østre Landsret afviste Ganni påstand 1.

Betingelserne for at ophæve det af Sø- og Handelsretten den 1. november 2024 meddelte forbud i henhold til Gannis påstand 1 i BS-32550/2024-SHR vedrørende skoen Graya Ballerina er derfor ikke opfyldt, hvorfor Ganni frifindes for den af Lulu's Fashion Lounge nedlagte påstand.

Efter sagens udfald skal Lulu's Fashion Lounge betale sagsomkostninger til Ganni, der er momsregistreret.

Lulu's Fashion Lounge skal til dækning af Gannis udgifter til advokatbistand betale 50.000 kr.

Sagsomkostningerne er fastsat efter de principper, der gælder for fastsættelsen af sagsomkostninger i civile forbuds- og påbudssager, som ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 29. april 2004 om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (direktiv 2004/48/EF), idet det pågældende forbud ikke er blevet nedlagt på grundlag af intellektuelle ejendomsrettigheder, jf. Sø- og Handelsrettens kendelse af 1. november 2024.

THI BESTEMMES:

Ganni A/S frifindes.

Lulu's Fashion Lounge, LLC, skal inden 14 dage betale 50.000 kr. i sagsomkostninger til Ganni A/S.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Vejledning

Retten har truffet afgørelse i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du kære (klage over) afgørelsen til landsretten. Fristen for at kære er **4 uger** fra afgørelsens dato. Kære har ikke opsættende virkning. Det betyder, at afgørelsen gælder, mens landsretten behandler sagen.

Du kan kære afgørelsen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Kære" og følge vejledningen. Du skal betale en retsafgift på 750 kr. for at kære afgørelsen.

Den, der overtræder et forbud eller et påbud, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder og kan dømmes til at betale erstatning.

Et forbud/påbud skal følges op af et sagsanlæg fra den part, som har anmodet om forbuddet/påbuddet. Sagen skal anlægges inden **2 uger** efter rettens afgørelse. Hvis sagen ikke bliver anlagt, kan retten ophæve afgørelsen.

Du kan læse mere på domstol.dk.